

În fața instanței de recurs procurorul participant Elena Lisnic a pledat pentru admiterea recursului declarat de acuzatorul Iulian Diaconu pe motivele invocate în el, dispunându-se casarea sentinței în latura recurată, cu adoptarea în această parte a unei soluții noi privind aplicarea în privința lui xxx a pedepsei complimentare – privarea de dreptul de a ocupa funcții de natura aceleia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii pe un termen de doi ani.

Inculpatul xxx și apărătorul său ales Dumitru Dulgher, au pledat pentru respingerea recursului ca fiind nefondat, păstrându-se fără modificări soluția instanței de fond, pe care o consideră legală și motivată în partea ce ține de neaplicarea dispozițiilor art. 65 Cod penal.

Verificând temeinicia verdictului contestat și argumentele formulate de recurent, în raport cu materialele cauzei penale, ascultând pledurile participanților procesului penal, Colegiul conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată.

În argumentarea soluției adoptate Colegiul reține corectitudinea sentinței de condamnare adoptată în cauza lui xxx în ce privește constatarea faptei penale cu încadrarea juridică a acțiunilor infracționale. Respectiva concluzie rezultă din examinarea obiectivă de către instanța de fond a tuturor împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept a cauzei penale, reieșind din recunoașterea deplină și necondiționată de către el a învinuirii formulată în rechizitoriul, cu administrarea amplă a probelor prezentate de către organul de urmărire penală, iar ca rezultat constatarea corectă a vinovăției acestuia în ” trafic de influență, adică primirea sau extorcarea de bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, acceptarea de servicii, bunuri sau avantaje, personal sau prin mijlocitor, pentru sine sau pentru o altă persoană, săvârșite intenționat de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui funcționar, în scopul de a-l face să îndeplinească ori să nu îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite., acțiunile lui corect fiind încadrate la art. 326 alin. (1) Cod penal.

Cât la faza urmăririi penale atât și în cadrul dezbaterilor judeciare în fond și în recurs, inculpatul xxx a recunoscut integral fapta săvârșită, depunând sub jurământ declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii ei, împrejurările expuse de el, coraborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz căror instanța li-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod pr. penală, din punct de vedere al concluziei, utilității, pertenenții, veridicității și coraborării reciproce, cu expunerea lor detaliată în conținutul p/v al ședinței de judecată și sentința pronunțată pe caz, fapt pentru care nominalizarea lor repetată rămâne a fi inutilă.

Stabilind cert împrejurările de fapt și aspectele de drept a cauzei, și efectuând o încadrare juridică corectă a acțiunilor inculpatului xxx la art. 326 alin. (1) Cod penal, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale a dat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61 și 75 Cod penal ce determină scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a ei, mărimea pedepsei penale pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, ce fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, precum și mărimea pedepsei în cazul încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției (art. 80 Cod penal), în final corect stabilindu-i pedeapsa închisorii, reieșind din caracterul prejudiciabil a faptelor comise, persoana inculpatului, caracterizată pozitiv de la locul de trai, lipsa antecedentelor penale, recunoașterea vinovăției și căința sinceră în cele săvârșite, acceptarea acordului de recunoaștere a vinovăției, fapt ce determină rolul lui activ în descoperirea crimei. Toate aceste împrejurări a cauzei, corect au determinat posibilitatea aplicării în privința lui a dispozițiilor art. 90 Cod penal, dispunându-se suspendarea condiționată a pedepsei penale, cu stabilirea termenului de probă.

Totodată, ținându-se cont de perioada îndelungată de activitate a inculpatului, în lipsa oricăror obiecții din partea administrației instituției în care activează, caracteristica lui absolut pozitivă, aflarea la întreținere altor membri a familiei inapți de muncă ce sunt la o vîrstă înaintată, comportamentul manifestat de el pe parcursul urmăririi penale prin colaborarea activă cu organul de urmărire penală, toate aceste împrejurări a cauzei, constatate de către instanța de fond și apreciate de către cea de recurs, permit de a concluziona posibilitatea neaplicării față de el a pedepsei complimentare prevăzute la art. 65 alin. (1) Cod penal, or circumstanțele menționate mai sus denotă conștientizarea de către inculpat a caracterului criminal al faptei comise, căința lui sinceră, fapt ce dă posibilitate de a concluziona că el deja a stat pe calea corectării, pedeapsa lui numită de către instanța de fond fiind optimală și utilă pentru executare în sensul atingerii scopului ei final de corectare a celui vinovat prin neadmiterea recidivării.

Dealtfel, concluzionând temeinicia sentinței de condamnare, inclusiv în latura ce ține de pedeapsa penală, Colegiul reține, că scopul ei este de a corecta persoana și nu de a o face să sufere pentru cele săvârșite, or în caz contrar ar fi prezent un dezechilibru dintre acțiunile prejudiciabile comise și măsurile de corectare întreprinse de stat. Pe dealtă parte, categoria infracțiunii săvârșite de inculpat, deși reprezintă un pericol pentru societate, întrucît se manifestă în structurile și instituțiile statale, n-a cauzat o daună materială în măsură să perecleteze activitatea lor normală.

Astel, aplicarea față de inculpat a pedepsei complimentare obligatorii, solicitată de recurent și susținută de către procurorul participant, Colegiul, cu motivare făcută mai sus, consideră inoportună numirea ei, fiindu-i acordată inculpatului o posibilitatea de a-și revede acțiunile și de a îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În corespundere cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod pr. penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul procurorului în Procuratura Anticorupție Iulian Diaconu declarat împotriva sentinței judecătorești Bălți din 27.07.2016 în cauza lui xxx pe art. 326 alin. (1) Cod penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Prezenta decizie este irevocabilă.

Adoptată și pronunțată în public la data de XXXXXXXXXX.

Președintele ședinței: Judecător: Judecător:

